

CORNELIEKE is een Nederlandse variant van CORNELIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

De uitgang '-ke' duidt een verkleinvorm aan.

Cornelia is een vrouwelijke vorm van Cornelius. De betekenis van deze naam is onzeker. Het was reeds de naam van het oude Romeinse geslacht der Cornelii. Men vermoedt dat de naam samenhangt met 'cornu' = 'hoorn' (Latijns); Cornelius resp. Cornelia zou dan betekenen 'de gehoornde'. De hoorn is ontleend aan gehoornde dieren en duidt op kracht.

*

Cornelia van Afrika, martelares met Anesus e.a., Tunis, Noord-Afrika; † ca 300?. **Feest 31 maart.**

Over haar is zo goed als niets bekend. De kerkvader Hiëronymus vermeldt haar in zijn martelarenboek: "In Afrika de geboorte van de heiligen Anesus, Felix, Diodulus, Portus, Abda, Cornelia en Valeria." Latere handschriften voegen soms nog de namen toe van Theodulus en Dionysius; nog later wordt er ook nog melding gemaakt van 7 maagden. Dat is in feite alles wat wij weten. Geen nadere plaatsaanduiding, al neemt men hier en daar aan dat het om de stad Tunis gaat. Geen jaartal van hun marteldood; soms vindt men de veronderstelling "omtrent 300". In dat geval zouden deze mensen het slachtoffer geworden zijn van de christenvervolgingen aan het begin van de 4e eeuw onder Diocletianus.

Waar wij zo graag meer van deze martelaren af zouden willen weten, volstond voor de eerste christenen de zorgvuldige aantekening van de namen op de verjaardag van hun dood, die zij beschouwden als hun geboorte voor het eeuwige leven. Eén bron weet nog te vermelden dat er relieken van Cornelia worden bewaard in de Bretonse stad St-Malo.

*

Cornula van Keulen, Duitsland; martelares met Ursula + 11000 maagden; † **ca 453. Feest 21 oktober.**

Volgens de legende maakte er een Cornula deel uit van de 11000 maagden die tot het gezelschap van de heilige Ursula zouden hebben behoord. De legende van Ursula gaat als volgt.

Zij zou een Normandische of Bretonse prinses zijn geweest die ten huwelijk werd gevraagd door een Saksische prins, woonachtig in Brittannië (vgl. Angel-Saksen). Zij stemde erin toe op voorwaarde dat hij zich tot Christus zou bekennen, en dat zij met haar vriendinnen eerst een pelgrimstocht naar Rome mocht maken.

Zo ging zij op weg met elfduizend gezellinnen; daarbij voegde zich een aantal ridders en edelen die megingen als lijfwachten van de vrouwen. Zij togen naar de paus, Cyriacus geheten. Deze was zo onder de indruk van het enthousiasme dat de jonge vrouwen uitstraalden, dat hij de stoel van Petrus achterliet en zich in haar gevolg schaarde. Zijn voorbeeld werd weer gevolgd door talloze andere kerkelijke geestelijken en religieuzen.

De achterblijvende Romeinse prelaten waren zo verbolgen dat zij Cyriacus' naam uit alle boeken en kronieken schraptten; nergens mocht hij nog aangetroffen worden. Hoe grondig dat is gebeurd, blijkt uit het feit dat ons uit de geschiedenis geen paus Cyriacus bekend is. De aanstaande bruidegom van Ursula werd door een engel gewaarschuwd dat zij hem nabij Keulen tegemoet zou komen. Zij op haar beurt kreeg dezelfde boodschap te horen. Maar toen ze te Keulen arriveerden, waren daar juist de troepen van de heidense Hunnen gelegerd. Hun aanvoerder, Attila, begeerde nu de wonderschone Ursula als vrouw. Maar zij weigerde. Om haar tot andere gedachten te brengen, liet hij alle maagden doodschieten. Tenslotte beloofde hij Ursula dat hij haar zou sparen, als zij zijn vrouw wilde worden. Zij was inderdaad beeldschoon. Maar zij bleef hardnekkig weigeren. Daarop schoot Atilla haar eigenhandig een pijl door de hals. Zij stierf aan de gevolgen van deze verwonding.

In de loop van de latere middeleeuwen (ongeveer vanaf de 12e eeuw) leerden kloosterlingen in hun gebed zich de gebeurtenissen, zoals ze in de legende werden voorgesteld, zo levendig mogelijk voor ogen te brengen. Alsof ze er zelf bij waren. Sommigen schrijven hun gebedsvisionen op. Onder hen is de mystiek begaafde Herman-Josef van Steinfeld, een premonstratenzer (of Norbertijner) monnik († 1241 of 1252; feest: 7 april). Hij vertelt hoe hij in zijn gebed heeft gezien dat vele meisjes zich aansluiten bij de beweging van Ursula. Hij noemt ze bij naam en toenaam, en vertelt over hun uiterlijke en innerlijke schoonheid. Op zijn naamlijst van Ursula's volgelingen komt een Cornula voor.